

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 15/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu konanom 19. apríla 2001 predbežne prerokoval podnet O. P., bytom K., zastúpeného advokátkou JUDr. S. Z., K., na začatie konania pre porušenie základného práva zaručeného v čl. 36 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky postupom súdov v konaní vedenom na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 6 C 418/97 a takto

r o z h o d o l :

Podnet O. P. na začatie konania **o d m i e t a** z dôvodu svojej nepríslušnosti na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Dňa 21. februára 2001 bol Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) doručený podnet O. P., bytom K. (ďalej len „navrhovateľ“), na začatie konania vo veci porušenia jeho práva na odmenu za vykonanú prácu zaručeného v čl. 36 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 418/97, postupom Krajského súdu v Košiciach v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 14/00 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 73/2000.

K porušeniu jeho ústavného práva malo dôjsť tým, že napriek tomu, že stavebnými prácami zhodnotil majetok Bytového družstva v Spišskej Novej Vsi (aj podľa súdneho znalca o sumu najmenej 28 605.- Sk), uvedené bytové družstvo mu odmietlo uhradiť nielen náhradu za vykonané rekonštrukčné práce v dome na Mlynskej ul. č. 8 v Krompachoch, ale aj finančné prostriedky, ktoré vynaložil na nákup zabudovaného elektromateriálu, vodoinštaláčného materiálu, maliarskeho materiálu a reziva.

Uvedeným „počínaním“ bytového družstva podľa navrhovateľa došlo nesporne k porušeniu jeho práva „na odmenu za prácu i za dodaný materiál“, preto sa so svojimi nárokmi obrátil aj na súd. Podľa presvedčenia navrhovateľa: „... v konečnom dôsledku porušili tieto moje Ústavou chránené práva aj súdy, ktoré vo veci neobjektívne rozhodli.“

Navrhovateľ sa domáha vydania „ rozhodnutia (nálezu), že rozhodnutiami Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo 14. 10. 1999 č. k. 6 C 418/97-159, Krajského súdu v Košiciach zo 6. 4. 2000 č. k. 11 Co 14/00-193, Najvyššieho súdu SR z 20. 7. 2000 sp. zn. 5 Cdo 73/2000 a konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, bolo porušené moje právo plynúce najmä z ustanovenia čl. 36 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd môže začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv (čl. 130 ods. 3 ústavy). Ustanovenie § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktoré sa týka návrhu na začatie konania, platí aj pre podanie podnetu.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetom podnetu navrhovateľa je tvrdené porušenie jeho základného práva na odmenu za vykonanú prácu, ku ktorému malo dôjsť rozhodnutiami súdov. Navrhovateľ svojím podnetom v podstate žiadal, aby ústavný súd preskúmal vecnú správnosť rozhodnutí všeobecných súdov.

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd však nemá zásadne oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil (II. ÚS 21/96). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov. Ústavný súd nepreskúmava námietky porušenia tých práv, ktoré sa fyzickým osobám ustanovujú napr. predpismi pracovného práva. Ochranu týmto právam primárne poskytujú všeobecné súdy (I. ÚS 9/00, I. ÚS 45/00). Inými slovami, úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 11 ústavy.

Navrhovateľ v podnete neuviedol žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné usudzovať, že rozhodnutia všeobecných súdov sú postihnuté takými vadami, ktoré by odôvodňovali záver o ich zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti a v konečnom dôsledku o ich neústavnosti, tak ako to tvrdil navrhovateľ. Skutočnosť, že navrhovateľ sa s ich právnym názorom nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti vysloveného názoru

a nezakladá ani právomoc ústavného súdu nahradiť ich právny názor svojím vlastným. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd, tak ako sú uvedené v druhej hlave ústavy, totiž nezakladá automaticky aj príslušnosť ústavného súdu na konanie o nich (I. ÚS 9/00).

Vzhľadom na to, že v konaní na ochranu práva, ktorého porušenie navrhovateľ na ústavnom súde namietal, nebola vo veci daná príslušnosť ústavného súdu, bolo potrebné jeho návrh podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.